

Köpenhaminassa 13.11.1895

Rakkaat omaiset!

Jo päällekirjoituksesta näitte että olen K:haminassa. Montaa minuuttia en vielä täällä ole ollut. Berlinistä lähdin tänä aamuna klo ½ 9 aamulla Warnemünden kautta aivan yksin. Jo Berlinissä asemalla suoriuduin vallan mainiosti yksin. Hra Hertzberg oli tosin luvannut saattamaan mua, mutta pidin sen aivan turhana niin että kielsin häntä sitä tekemästä. Warnemündeeseen saakka olin aivan yksin junassa (pika). Sinne saavuin klo 1 ajoissa. Siellä tuli heti kantaja joka vei käsi tavarani laivaan. Muutaman minuutin perästä lähti laiva "Kaiser Wilhelm". Heti satamasta lähdettyä rupesimme aika lailla keikkumaan. Kovin ilkeätä se oli vaikka tosin en nytkään ollut muuta kun noin vähäsen pahoin voipa. Matka ei kestänyt muuta kun 2 tuntia onneksi sillä luultavasti ei "uusi tykkiniäkään" olisi kovin kauvaa seisonut tuulta vastaan. Tälläkin kertaa oli nimittäin laivan kansi ainoa mahdollinen olopaikka. Laivasta mentiin taas junaan sitten kun käsitavarat olivat käyneet tullimiesten käsissä. Hiukan he hypistelivät laukussani mutta tietysti siellä ei ollut mitään tullattavaa. Junalla kuljettuamme noin pari tuntia tuli taas meri eteen, jolloin koko juna matkustajineen pantiin färjalle ja siten sitä kuljettiin noin 20 à 25 minuuttia ja klo ½ 8 ajoissa olin täällä Tanskan pääkaupungissa.

Täällä oli Helmin rekomendeeraama hra Heininen minua vastassa asemalla. Hänelle kirjoitin eilen B:stä että hän tulisi mua vastaan. Kovin epäilin tekisinkö sen vai enkö mutta kaikissa tapauksissa olen kovin iloinen että sen tein sillä huolimatta siitä että on oikein intressanttia toimia noin omin käsin oli se kuitenkin kovin hauskaa tavata joku ihminen jolle voi sanoa jonkun sanan. Hän neuvoi minulle tämän hotellin "Dagmar", missä nyt olen ja saatti minut tänne. Se tuntuu niin kovin kummalliselta tuo aivan yksin olo, mutta n.k. sanoin siinäkin on viehätyksensä. Heti huomana aijon oikein täydellä todella ruveta koittamaan onneani sairashuoneissa täällä. Oikein ne visiitit professorejen luona mua kauhistuttavat mutta ilman työtä en enään voi enkä tahdo olla. Olisin kovin iloinen jos onnistuisin täällä paremmin. Sekä tri Johnsson'ilta että Bergström'iltä sain osoitteita tänne.

Viime ajat Berliinissä olivat kyllä hyvin hauskat nekin mutta ilman työtä en kuitenkaan enää tahtoisi olla. Ilman sitä on mulla jo koti-ikäväkin. Kun olin oopperassa viime kerralla lauloivat siellä "Ja ein ruhiges Gewissen" j.n.e. joka niin muistutti meidän ylioppilas laulajia että. - Sittemmin olin hra H:n kanssa Charlottenburgissa linnassa ja mausoleumissa ja sitten olen nähnyt luullakseni enimmäkseen Berliinin nähtävyyksistä, joista ilolla ja riemulla kotiin palattuani olen teille kertova. Eilen illalla olin insinööri Rinkelin pyytämänä philharmonisessa konsertissa, jossa oli mainion kaunis ohjelma. Eikö se ollut arvokas loppu B: ololle?

B:ssä ostin sitten stopatun cirkelin, silkki vuori, naisverkapäällinen ja harmaa kaulus, mutta mitä nahkaa se on sitä en tiedä. Hinta 32 Rm. Hauskaa olisi tietää mitä te tästäkin ostoksesta pidätte. Tosin vanhempi neiti Rinkel oli mukana mutta minä en

juuri luota häneen suurta enempää kun itseeni. Ystävällisiä he kyllä olivat mutta kyllä he maksuakin ottavat. Tästä kuukaudesta 70 Rm. s.t.s. huone, ruoka, kynttilä ja lamppu.

Muuten te kai olette huomanneet että matka suunnitelmani viime kirjeessäni oli aivan päin mäntyjä. Kovin suuri koukku olisi ollut tulla Hamburgin ja Kielin kautta ja sitä kautta olisi sitä paitsi laiva matka ollut paljon pitempi. Oli siis vallan hyvä etten jäänyt H:bergiä odottamaan. Piletti tänne maksoi 28 Mkkaa 60 Pf. toisella luokalla.

Jos sinä Helmi kulta kirjoitat minulle niin voit osoittaa sen Köpenhamn, Hotel Dagmar. Tosin muutan täältä huomenna mutta koska en vielä tiedä mihin, voin kyllä tulla tänne kuulustelemaan kirjettä. Vaikka minä en B:ssä ole muuta ostanut kun itselleni valmiin hameen ja sinulle samanlaisen kankaan on kofferttini kuitenkin niin täyttä ettei tahdo mennä kiini. Tulli herra näki siellä kaikista ensiks kun siinä böökas yhden parin harmaita housuja ja sen enempää hän ei huolinut katsoa kun minä vakuutin ettei siellä ollut mitään muuta kun käytettyjä tavaroita.

Näin yksin ollessani olen niin luonanne ettei minulla ole ollenkaan ikävä. Nytkin on aivan niin kun Jussi ja Fanny olisivat siellä ja Fanny istuu meidän sohvassa - ampelissa on valkeata ja salissa on (muuta) vieraita. Mamma istuu ja kutoo sukkaa ja Pappa kulkee papyrossi suussa edes takasin salin lattialla (sohvalla). En pane nyt enempää paperia ettei teidän tarvitse siitä taas maksaa.

Sydämeni tervehdykset kaikille rakkaille lähettää

Inenne